

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2021/514

2021 m. kovo 22 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 ir 115 straipsnius,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) siekiant įtraukti naujas Sąjungos mokesčių skaidrumo iniciatyvas, pastaraisiais metais Tarybos direktyva 2011/16/ES ⁽³⁾ buvo keliskart iš dalies pakeista. Tais pakeitimais daugiausia nustatytos informacijos teikimo prievolės, vykdomos teikiant informaciją kitoms valstybėms narėms, susijusios su finansinėmis sąskaitomis, išankstiniais tarpvalstybiniais sprendimais ir išankstine kainodaros tvarka, ataskaitomis pagal šalis ir praneštiniais tarpvalstybiniais susitarimais. Todėl tais pakeitimais išplėsta automatinių informacijos mainų taikymo sritis. Dabar, siekdami nustatyti įvairių formų mokestinio sukčiavimo, mokesčių slėpimo bei vengimo atvejus ir užkirsti jiems kelią, valstybių narių mokesčių administratoriai gali naudotis platesniu bendradarbiavimo priemonių rinkiniu;
- (2) pastaraisiais metais Komisija stebėjo Direktyvos 2011/16/ES taikymą ir 2019 m. baigė ją vertinti. Nors automatinių informacijos mainų srityje padaryta didelė pažanga, dar reikia tobulinti nuostatas, susijusias su visų formų informacijos mainais ir administraciniu bendradarbiavimu;
- (3) vadovaujantis Direktyvos 2011/16/ES 5 straipsniu, institucija, į kurią kreipiamasi, turi pateikti besikreipiančiajai institucijai visą turimą arba atliekant administracinius tyrimus gaunamą informaciją, kuri, kaip galima numatyti, yra reikalinga administruojant valstybių narių nacionalinius teisės aktus, susijusius su į šios direktyvos taikymo sritį patenkančiais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą. Siekiant užtikrinti informacijos mainų veiksmingumą ir išvengti nepagrįsto prašymų atmetimo, taip pat užtikrinti teisinį tikrumą mokesčių administratoriams ir mokesčių mokėtojams, turėtų būti aiškiai apibrėžtas ir susistemintas tarptautiniu mastu sutartas numatomo reikalingumo standartas;

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽²⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽³⁾ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

- (4) kartais reikia nagrinėti prašymus suteikti informaciją, susijusius su mokesčių mokėtojų grupėmis, kurių narių negalima identifikuoti atskirai, ir numatomą prašomos informacijos reikalingumą galima apibūdinti tik remiantis bendrais požymiais. Atsižvelgiant į tai, mokesčių administratoriai turėtų prašymus suteikti informaciją dėl grupių ir toliau naudoti remdamiesi aiškia teisine sistema;
- (5) svarbu, kad valstybės narės keistųsi su intelektinės nuosavybės pajamomis susijusia informacija, nes dėl itin didelio susijusio turto judumo šioje ekonomikos srityje dažnai linkstama taikyti pelno perkėlimo susitarimus. Todėl, siekiant sustiprinti kovą su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu, į pajamų kategorijas, kurioms taikomi privalomi automatiniai informacijos mainai, reikėtų įtraukti autorinius atlyginimus, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 2003/49/EB (*) 2 straipsnio b punkte. Valstybės narės turėtų dėti visas įmanomas ir pagrįstas pastangas siekdamas įtraukti rezidavimo vietos valstybės narės mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį (MMIN) į pranešimą dėl pajamų ir kapitalo kategorijų, kurioms taikomi privalomi automatiniai informacijos mainai;
- (6) pastaraisiais metais labai paspartėjo ekonomikos skaitmeninimas. Todėl padaugėjo sudėtingų su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu susijusių situacijų. Dėl paslaugų, kurios teikiamos naudojantis platformų operatorių pasiūlymais, tarpvalstybinio pobūdžio susidarė sudėtinga aplinka, kurioje gali būti sunku užtikrinti mokesčių taisyklių vykdymą ir mokestinių prievolių vykdymą. Trūksta mokestinių prievolių vykdymo, o nedeklaruotų pajamų vertė yra didelė. Valstybių narių mokesčių administratoriai turi nepakankamai informacijos, kad galėtų teisingai apskaičiuoti ir valdyti bendrąsias pajamas, kurios jų valstybėje gaunamos iš tarpininkaujant skaitmeninėms platformoms vykdomos veiklos. Tai itin problemiška, kai pajamų arba apmokestinamųjų sumų srautai eina per kitose jurisdikcijose įsteigtas skaitmenines platformas;
- (7) mokesčių administratoriai dažnai prašo informacijos iš platformų operatorių. Todėl platformų operatoriai patiria dideles administracines ir reikalavimų laikymosi išlaidas. Be to, kai kurios valstybės narės yra nustatčiusios vienašalę informacijos teikimo prievolę, kuri platformų operatoriams sukuria papildomą administracinę naštą, nes jie turi laikytis daugelio nacionalinių informacijos teikimo standartų. Todėl visoje vidaus rinkoje labai svarbu taikyti standartizuotą informacijos teikimo reikalavimą;
- (8) atsižvelgiant į tai, kad dauguma skaitmeninėse platformose veikiančių pardavėjų pajamų arba apmokestinamųjų sumų srautų juda tarpvalstybinio mastu, su atitinkama veikla susijusios informacijos teikimas duotų papildomų teigiamų rezultatų, jei ši informacija taip pat būtų teikiama toms valstybėms narėms, kurios turėtų teisę apmokestinti gautas pajamas. Automatiniai mokesčių administratorių informacijos mainai pirmiausia labai svarbūs siekiant šiems mokesčių administratoriams suteikti reikiamą informaciją, kad jie galėtų tinkamai apskaičiuoti mokėtinus pajamų mokesčius ir pridėtinės vertės mokestį (PVM);
- (9) siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, informacijos teikimo taisyklės turėtų būti tiek veiksmingos, tiek paprastos. Pripažįstant tai, kad sunku nustatyti apmokestinamuosius įvykius, kai komercinės veiklos vykdymas skaitmeninėmis platformomis yra palengvinamas, ir atsižvelgiant į papildomą administracinę naštą, kuri tokiu atveju tektų mokesčių administratoriams, būtina nustatyti platformų operatoriams taikomą informacijos teikimo prievolę. Platformų operatoriai turi geresnes galimybes rinkti ir tikrinti reikiamą informaciją apie visus konkrečioje skaitmeninėje platformoje veikiančius ir ja besinaudojančius pardavėjus;
- (10) siekiant užtikrinti informacijos teikimo taisyklių veiksmingumą, tinkamą vidaus rinkos veikimą, vienodas sąlygas ir nediskriminavimo principo taikymą, informacijos teikimo prievolė turėtų būti taikoma tiek tarpvalstybinei, tiek netarpvalstybinei veiklai. Be to, dėl tokio informacijos teikimo taisyklių taikymo sumažėtų skaitmeninėms platformoms tenkanti administracinė našta;
- (11) atsižvelgiant į tai, kad tiek asmenys, tiek subjektai plačiai naudoja skaitmenines platformas komercinei veiklai vykdyti, labai svarbu užtikrinti, kad informacijos teikimo prievolė taikoma neatsižvelgiant į teisinį pardavėjo statusą. Vis dėlto išimtis turėtų būti taikoma valdžios subjektams – jiems informacijos teikimo prievolė neturėtų būti taikoma;

(*) 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003 6 26, p. 49).

- (12) teikiant duomenis apie vykdančią veiklą gautas pajamas, mokesčių administratoriams turėtų būti pateikiama išsami informacija, kuriuo remiantis būtų galima tinkamai apskaičiuoti mokėtiną pajamų mokestį;
- (13) siekiant supaprastinti ir sumažinti reikalavimų laikymosi išlaidas, būtų pagrįsta reikalauti, kad platformų operatoriai apie pardavėjų gautas pajamas naudojantis skaitmenine platforma praneštų vienoje valstybėje narėje;
- (14) atsižvelgiant į skaitmeninių platformų pobūdį ir lankstumą, informacijos teikimo prievolė taip pat turėtų būti taikoma tiems platformų operatoriams, kurie vykdo komercinę veiklą Sąjungoje, bet valstybėje narėje nėra nei rezidentai mokesčių tikslais, nei įsisteigę, joje nėra nei jų administracijos centro, nei nuolatinės buveinės (toliau – užsienio platformų operatoriai). Taip būtų užtikrinamos vienodos sąlygos visoms skaitmeninėms platformoms ir užkertamas kelias nesąžiningai konkurencijai. Kad būtų lengviau įgyvendinti šį tikslą, iš užsienio platformų operatorių, kad jie galėtų veikti vidaus rinkoje, turėtų būti reikalaujama užsiregistruoti ir teikti informaciją vienoje valstybėje narėje. Panaikinus užsienio platformos operatoriaus registraciją, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad iš tokio užsienio platformos operatoriaus vėl registruojantis Sąjungoje būtų reikalaujama atitinkamai valstybei narei pateikti tinkamas garantijas, pavyzdžiui, rašytinius patvirtinimus arba finansinius užstatų;
- (15) vis dėlto tikslinga nustatyti priemones, kuriomis būtų sumažinta užsienio platformų operatoriams ir valstybių narių mokesčių administratoriams tenkanti administracinė našta, kai galioja atitinkami susitarimai, kuriais užtikrinama, kad tarp Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos ir valstybės narės būtų keičiamasi lygiaverte informacija. Tais atvejais būtų tikslinga tuos platformų operatorius, kurie pateikė informaciją Sąjungai nepriklausančiai jurisdikcijai, atleisti nuo prievolės teikti informaciją valstybėje narėje tiek, kiek valstybės narės gaunama informacija yra susijusi su šios direktyvos taikymo srities veikla ir ta informacija yra lygiavertė informacijai, kurią reikalaujama teikti pagal šioje direktyvoje nustatytas informacijos teikimo taisykles. Siekiant skatinti administracinį bendradarbiavimą šioje srityje su Sąjungai nepriklausančiomis jurisdikcijomis ir pripažįstant, kad derybose dėl susitarimų tarp valstybių narių ir Sąjungai nepriklausančių jurisdikcijų reikia lankstumo, šia direktyva turėtų būti leidžiama Sąjungai nepriklausančių jurisdikcijų kompetentingam platformos operatoriui teikti lygiavertę informaciją apie praneštinius pardavėjus vien tik Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos mokesčių administratoriui, kuris savo ruožtu tokią informaciją perduotų valstybių narių mokesčių administratoriams. Kai tikslinga, šį mechanizmą turėtų būti galima taikyti siekiant, kad lygiavertė informacija nebūtų teikiama ir perduodama daugiau nei vieną kartą;
- (16) atsižvelgiant į tai, kad mokesčių administratoriai visame pasaulyje susiduria su iššūkiais, susijusiais su nuolat augančia skaitmeninių platformų ekonomika, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) parengė Platformų operatorių informacijos teikimo pavyzdines taisykles pardavėjų, veikiančių dalijimosi ir trumpų projektų ekonomikoje, atžvilgiu (toliau – pavyzdinės taisyklės). Atsižvelgiant į tai, kad tarpvalstybinė veikla, kurią vykdo skaitmeninės platformos ir jose veikiančios pardavėjai, yra labai paplitusi, galima pagrįstai numatyti, kad Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos turės pakankamai paskatų sekti Sąjungos rodomu lyderystės pavyzdžiu ir pagal pavyzdines taisykles įgyvendinti informacijos apie praneštinius pardavėjus rinkimą ir automatinis tokios informacijos tarpusavio mainus. Nors pavyzdinių taisyklių taikymo sritis, susijusi su pardavėjais, apie kuriuos turi būti teikiama informacija, ir skaitmeninėmis platformomis, kurios tą informaciją turi teikti, ne visiškai sutampa su atitinkama šios direktyvos taikymo sritimi, pavyzdinėmis taisyklėmis turėtų būti nustatyta, kad būtų teikiama lygiavertė informacija, susijusi su atitinkama veikla, kuri patenka ir į šios direktyvos, ir į pavyzdinių taisyklių taikymo sritį, kuri galėtų būti dar išplėsta, kad apimtų kitą atitinkamą veiklą;
- (17) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽⁹⁾. Konkrečiau, Komisija turėtų priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatyti, ar informacija, kuria pagal susitarimą tarp valstybės narės kompetentingų institucijų ir Sąjungai nepriklausančio jurisdikciją turinčio subjekto reikalaujama keistis, yra lygiavertė šioje direktyvoje nurodytai informacijai. Atsižvelgiant į tai, kad susitarimų su Sąjungai nepriklausančiomis jurisdikcijomis dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje sudarymas ir toliau priklauso valstybių narių kompetencijai, Komisija veiksmų galėtų imtis ir reaguodama į valstybės narės prašymą. Šia administracine procedūra, nekeičiant šios direktyvos taikymo srities ir sąlygų, turėtų būti užtikrintas teisinis tikrumas, susijęs su iš šios direktyvos kylančių prievolių koreliacija su bet kokiais susitarimais dėl informacijos mainų, kuriuos valstybės narės gali būti sudariusios su Sąjungai nepriklausančiomis

⁽⁹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

jurisdikcijomis. Šiuo tikslu reikalinga, kad gavus valstybės narės prašymą taip pat būtų galima nuspręsti dėl lygiavertiškumo iš anksto prieš numatomą tokio susitarimo sudarymą. Kai tokios informacijos mainai grindžiami daugiašaliu dokumentu, lygiavertiškumo sprendimas turėtų būti susijęs su atitinkamos sistemos, kuriai taikomas toks dokumentas, visuma. Nepaisant to, turėtų ir toliau būti galima priimti sprendimą dėl lygiavertiškumo, kai tikslinga, susijusio su dvišaliu dokumentu arba informacijos mainų santykiais su atskira Sąjungai nepriklausančia jurisdikcija;

- (18) siekiant užkirsti kelią mokestiniam sukčiavimui, mokesčių slėpimui ir mokesčių vengimui, tikslinga nustatyti, kad informacijos apie komercinę veiklą teikimas apimtų nekilnojamojo turto nuomą, asmenines paslaugas, prekybą prekėmis ir bet kokios rūšies transporto priemonės nuomą. Pardavėjo, kuris veikia kaip platformos operatoriaus darbuotojas, vykdomai veiklai tokios informacijos teikimo prievolė neturėtų būti taikoma;
- (19) siekiant sumažinti nereikalingas reikalavimų laikymosi išlaidas pardavėjams, kurios užsiima nekilnojamojo turto nuoma, pavyzdžiui, viešbučių tinklams arba kelionių organizatoriams, reikėtų nustatyti į siūlomos grupės turto išnuomojimų skaičiaus ribą, kurią pasiekus skaitmeninių platformų operatoriams nebūtų taikoma informacijos teikimo prievolė. Nepaisant to, siekiant išvengti rizikos, kad tarpininkai, veikiantys skaitmeninėse platformose kaip vienas pardavėjas, bet valdantys daug turto vienetų, nevykdys informacijos teikimo prievolių, turėtų būti nustatytos tinkamos apsaugos priemonės;
- (20) tikslą užkirsti kelią mokestiniam sukčiavimui, mokesčių slėpimui ir mokesčių vengimui būtų galima pasiekti reikalaujant iš platformų operatorių pateikti informaciją apie iš skaitmeninių platformų gautas pajamas ankstyvame etape, prieš valstybių narių mokesčių administratoriams atliekant kasmetinius mokesčių apskaičiavimus. Siekiant palengvinti valstybių narių mokesčių administratorių darbą, pateikta informacija turėtų būti pasikeičiama per mėnesį nuo jos pateikimo. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas automatiniams informacijos mainams ir efektyviau naudoti išteklius, informacijos mainai turėtų būti vykdomi elektroniniu būdu per esamą Sąjungos sukurtą bendrąjį ryšių tinklą (CCN);
- (21) tais atvejais, kai užsienio platformų operatoriai teikia lygiavertę informaciją apie praneštinus pardavėjus Sąjungai nepriklausančioms jurisdikcijoms atitinkamiems mokesčių administratoriams, tikimasi, kad tų jurisdikcijų mokesčių administratoriai užtikrins išsamaus patikrinimo procedūrų ir informacijos teikimo reikalavimų veiksmingą įgyvendinimą. Tačiau tais atvejais, kai tai nedaroma, užsienio platformų operatoriai turėtų būti įpareigoti užsiregistruoti, atlikti išsamų patikrinimą ir teikti informaciją Sąjungoje, o valstybės narės turėtų užtikrinti tokių užsienio platformų operatorių registravimo ir informacijos teikimo prievolių vykdymą. Todėl valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, ir imtis visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų taikomos. Nors sankcijų pasirinkimas paliekamas valstybių narių nuožiūrai, numatytos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninės platformos dažnai veikia plačioje geografinėje teritorijoje, valstybėms narėms tikslinga stengtis imtis koordinuotų veiksmų siekiant užtikrinti registravimosi ir informacijos teikimo reikalavimų, taikytinų iš Sąjungai nepriklausančių jurisdikcijų veikiančioms skaitmeninėms platformoms, vykdymą, be kita ko, blogiausiu atveju užkirsti kelią skaitmeninėms platformoms veikti Sąjungoje. Pagal savo kompetenciją Komisija turėtų palengvinti tokių valstybių narių veiksmų koordinavimą, taip atsižvelgdama į būsimas bendras priemones skaitmeninių platformų atžvilgiu ir galimų valstybėms narėms prieinamų priemonių skirtumus;
- (22) būtina sustiprinti Direktyvos 2011/16/ES nuostatas, susijusias su vienos valstybės narės pareigūnų dalyvavimu kitos valstybės narės teritorijoje ir viena laikiais patikrinimais, kuriuos atlieka dvi arba daugiau valstybių narių, siekiant užtikrinti veiksmingą tų nuostatų taikymą. Todėl atsakymus į prašymus dėl kitos valstybės narės pareigūnų dalyvavimo valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija turėtų pateikti per nustatytą laikotarpį. Kitos valstybės narės teritorijoje atliekant administracinį tyrimą vietoje esantiems arba naudojantis elektroninėmis ryšio priemonėmis administraciniame tyrime dalyvaujantiems vienos valstybės narės pareigūnams tiesiogiai apklausiant asmenis ir tikrinant dokumentus turėtų būti taikoma valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nustatyta procedūrinė tvarka;

- (23) turėtų būti reikalaujama, kad vienašališką patikrinimą ketinanti atlikti valstybė narė apie savo ketinimą praneštų kitoms atitinkamoms valstybėms narėms. Siekiant veiksmingumo ir teisinio tikrumo, tikslinga nustatyti, kad kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija būtų įpareigota atsakyti per tam tikrą laikotarpį;
- (24) daugiašaliai patikrinimai, atliekami naudojantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1286/2013 ⁽⁶⁾ nustatyta programa „Fiscalis 2020“, parodė koordinuotų vieno arba daugiau mokesčių mokėtojų, dėl kurių dviejų arba daugiau valstybių narių kompetentingos institucijos turi bendrų arba vienas kitą papildančių interesų, patikrinimų naudą. Tokie bendri veiksmai šiuo metu vykdomi tik bendrai taikant galiojančias nuostatas dėl vienos valstybės narės pareigūnų buvimo kitos valstybės narės teritorijoje ir vienašališkų patikrinimų. Tačiau daugeliu atvejų matyti, kad, siekiant užtikrinti daugiau teisinio tikrumo, šią praktiką reikia dar patobulinti;
- (25) todėl tikslinga Direktyvą 2011/16/ES papildyti tam tikromis nuostatomis, kuriomis geriau paaiškinama sistema ir pagrindiniai principai, kurie turėtų būti taikomi tuo atveju, kai valstybių narių kompetentingos institucijos nusprendžia taikyti bendro audito priemonę. Bendri auditai turėtų būti papildoma valstybių narių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje priemonė, kuri papildytų esamą sistemą, kurioje nustatytos kitos valstybės narės pareigūnų buvimo administracinėse patalpose, dalyvavimo atliekant administracinius tyrimus ir vienašališkų patikrinimų galimybės. Bendri auditai būtų vykdomi kaip administraciniai tyrimai, kuriuos kartu atliktų dviejų arba daugiau valstybių narių kompetentingos institucijos ir kurie būtų susiję su vienu arba daugiau asmenų, dėl kurių tų valstybių narių kompetentingos institucijos turi bendrų arba vienas kitą papildančių interesų. Bendri auditai gali atlikti svarbų vaidmenį gerinant vidaus rinkos veikimą. Bendri auditai turėtų būti tokios struktūros, kad mokesčių mokėtojams užtikrintų teisinį tikrumą, taikant aiškias procedūrines taisykles, įskaitant dvigubo apmokestinimo rizikos mažinimo priemones;
- (26) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, Direktyvos 2011/16/ES nuostatomis dėl bendrų auditų taip pat turėtų būti numatyti pagrindiniai išsamesni tos priemonės aspektai, pavyzdžiui, konkretus atsakymo į prašymą dėl bendro audito pateikimo terminas, atliekant bendrą auditą dalyvaujančių pareigūnų teisių ir pareigų taikymo sritis ir bendro audito galutinės ataskaitos parengimo procesas. Neturėtų būti aiškinama, kad tos nuostatos dėl bendrų auditų daro poveikį kokiems nors procesams, kurie vyktų valstybėje narėje pagal jos nacionalinę teisę kaip bendro audito pasekmė ar su juo susijusi tolesnė veikla, pavyzdžiui apmokestinimui arba mokesčio apskaičiavimui valstybių narių mokesčių administratorių sprendimu, su tuo sprendimu susijusio apskundimo arba ginčo sprendimo procesu arba teisių gynimo priemonėms, kuriomis dėl šių procesų gali naudotis mokesčių mokėtojai. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, galutinėje bendro audito ataskaitoje turėtų būti pateiktos išvados, dėl kurių susitarė atitinkamos kompetentingos institucijos. Be to, atitinkamos kompetentingos institucijos taip pat galėtų susitarti, kad į bendro audito galutinę ataskaitą būtų įtraukti visi klausimai, dėl kurių susitarti nepavyko. Į bendro audito galutinėje ataskaitoje pateiktus audito pastebėjimus, dėl kurių susitarta tarpusavyje, turėtų būti atsižvelgiama dalyvaujančių valstybių narių kompetentingų institucijų po bendro audito parengtuose atitinkamuose dokumentuose;
- (27) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, tikslinga nustatyti, kad bendri auditai turėtų būti atliekami susitarus ir iš anksto ir derinant veiksmus, laikantis valstybės narės, kurioje vykdoma bendro audito veikla, teisės aktų ir procedūrinių reikalavimų. Tokie reikalavimai taip pat gali apimti prievolę užtikrinti, kad valstybės narės pareigūnai, dalyvavę atliekant bendrą auditą kitoje valstybėje narėje, prireikus taip pat dalyvautų skundo nagrinėjimo, peržiūros ar apskundimo procese toje valstybėje narėje;
- (28) pareigūnų, dalyvaujančių bendrame audite, teisės ir pareigos, kai jie vietoje dalyvauja veikloje, kuri vykdoma kitoje valstybėje narėje, turėtų būti nustatytos pagal valstybės narės, kurioje vykdoma bendro audito veikla, teisės aktus. Tuo pačiu metu kitos valstybės narės pareigūnai, laikydamiesi valstybės narės, kurioje vykdoma bendro audito veikla, teisės aktų, neturėtų naudotis įgaliojimais, kurie viršytų jiems pagal jų valstybės narės teisės aktus suteiktus įgaliojimus;

⁽⁶⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Europos Sąjungos mokesčių sistemų veikimo gerinimo veiksmų programa („Fiscalis 2020“) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1482/2007/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 25).

- (29) nors nuostatų dėl bendrų auditų tikslas yra užtikrinti naudingą administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje priemonę, nė viena šios direktyvos nuostata neturėtų būti laikoma prieštaraujančia įtvirtintoms taisyklėms dėl valstybių narių bendradarbiavimo bylose;
- (30) svarbu, kad pagal Direktyvą 2011/16/ES pateikta informacija būtų iš esmės naudojama į materialinę šios direktyvos taikymo sritį patenkantiems mokesčiams apskaičiuoti, administruoti ir jų mokėjimui užtikrinti. Nors iki šiol kelias tam nebuvo užkirstas, dėl neaiškios sistemos nebuvo visiško tikrumo, kaip naudoti informaciją. Todėl, atsižvelgiant į PVM svarbą vidaus rinkos veikimui, tikslinga patikslinti, kad valstybių narių vienu kitoms pateikta informacija gali būti naudojama ir PVM bei kitiems netiesioginiams mokesčiams apskaičiuoti, administruoti ir jų mokėjimui užtikrinti;
- (31) informaciją mokesčių tikslais kitai valstybei narei teikianti valstybė narė turėtų leisti naudoti tą informaciją kitais tikslais tiek, kiek tai leidžiama pagal abiejų valstybių narių teisės aktus. Valstybė narė gali leisti naudoti informaciją kitais tikslais gavusi privalomą kitos valstybės narės prašymą arba visoms valstybėms narėms pateikusi kitų leidžiamų tikslų sąrašą;
- (32) siekiant padėti informacijos mainuose pagal šią direktyvą dalyvaujantiems mokesčių administratoriams, valstybės narės, padedamos Komisijos, turėtų parengti praktines nuostatas, įskaitant, kai tikslinga, bendrą duomenų valdytojų susitarimą, duomenų tvarkytojų ir duomenų valdytojų susitarimą ar tokių pavyzdinių susitarimų projektus. Tik Komisijos Saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su informacija, teikiama pagal Direktyvą 2011/16/ES ir perduodama elektroninėmis priemonėmis naudojantis CCN, ir tik tiek, kiek būtina administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centrinio registro ir CCN priežiūros, tvarkymo ir plėtojimo tikslais. Komisija yra taip pat atsakinga už administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centrinio registro ir CCN saugumo užtikrinimą;
- (33) siekiant užkirsti kelią duomenų saugumo pažeidimams ir sumažinti galimą žalą, itin svarbu didinti visų duomenų, kuriais pagal Direktyvą 2011/16/ES keičiasi valstybių narių kompetentingos institucijos, saugumą. Todėl tikslinga papildyti tą direktyvą taisyklėmis dėl procedūros, kurios valstybės narės ir Komisija turėtų laikytis duomenų saugumo pažeidimų valstybėse narėse atveju ir pažeidimų CCN atvejais. Atsižvelgiant į tai, kad duomenys, kurių saugumas galėtų būti pažeistas, nėra skelbtini, būtų tikslinga numatyti tokias priemones kaip informacijos mainų su valstybe (-ėmis) nare (-ėmis), kurioje (-iose) įvyko duomenų saugumo pažeidimas, sustabdymo prašymas arba priėgimos prie CCN sustabdymas vienai ar daugiau valstybių narių tol, kol duomenų saugumo pažeidimas ištaisomas. Atsižvelgiant į techninį su duomenų mainais susijusių procesų pobūdį, valstybės narės, padedamos Komisijos, turėtų susitarti dėl praktinių nuostatų, būtinų procedūroms, kurių turi būti laikomasi duomenų saugumo pažeidimo atveju, įgyvendinti, ir dėl priemonių, kurių turi būti imtasi siekiant užkirsti kelią duomenų saugumo pažeidimams ateityje;
- (34) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2011/16/ES, visų pirma nuostatų dėl automatinių informacijos mainų tarp kompetentingų institucijų, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti standartinę formą su ribotu skaičiumi komponentų, įskaitant lingvistines nuostatas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011.
- (35) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnį buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu (7);

(7) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (36) bet koks asmens duomenų tvarkymas pagal Direktyvą 2011/16/ES turėtų ir toliau atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 (*) ir Reglamentą (ES) 2018/1725. Direktyvoje 2011/16/ES duomenų tvarkymas numatytas vien siekiant tarnauti bendram viešajam interesui, visų pirma apmokestinimo klausimais ir kovos su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių vengimu ir mokesčių slėpimu, mokestinių pajamų užtikrinimo ir teisingo apmokestinimo skatinimo tikslais, o tai stiprina socialinės, politinės ir ekonominės įtraukties valstybėse narėse galimybes. Todėl Direktyvoje 2011/16/ES nuorodos į atitinkamą Sąjungos teisę dėl duomenų apsaugos turėtų būti atnaujintos ir apimti šia direktyva nustatytas taisyklės. Tai itin svarbu siekiant užtikrinti teisinį tikrumą duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams, kaip tai suprantama reglamentuose (ES) 2016/679 ir (ES) 2018/1725, kartu užtikrinant duomenų subjektų teisių apsaugą;
- (37) šioje direktyvoje užtikrinamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje; Visų pirma šia direktyva siekiama užtikrinti visapusišką pagarbą teisei į asmens duomenų apsaugą ir laisvę užsiimti verslu;
- (38) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. veiksmingo administracinio valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimo su tinkamu vidaus rinkos veikimu suderinamomis sąlygomis, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes šios direktyvos tikslo pagerinti mokesčių administratorių tarpusavio bendradarbiavimą, reikia vienodų taisyklių, kurios galėtų būti veiksmingos tarpvalstybiniais atvejais, todėl šio tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu. Laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumą principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (39) todėl Direktyva 2011/16/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2011/16/ES iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pirmos pastraipos 9 punkto a punktas pakeičiamas taip:

„a) 8 straipsnio 1 dalyje, 8a–8ac straipsniuose – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos teikimas kitai valstybei narei iš anksto nustatytais reguliariais intervalais be išankstinio prašymo. 8 straipsnio 1 dalyje nuoroda į turimą informaciją yra nuoroda į informaciją, kuri yra informaciją teikiančios valstybės narės mokesčių dokumentuose ir kurią galima gauti taikant toje valstybėje narėje nustatytas informacijos rinkimo bei tvarkymo procedūras;“;

b) pirmos pastraipos 9 punkto c punktas pakeičiamas taip:

„c) šios direktyvos nuostatose, išskyrus 8 straipsnio 1 ir 3a dalis, 8a–8ac straipsnius, – sistemingas iš anksto nustatytos šio punkto pirmos pastraipos a ir b papunkčiuose nurodytos informacijos teikimas.“;

c) 9 punkto antra pastraipa pakeičiama taip:

„8 straipsnio 3a ir 7a dalyse, 21 straipsnio 2 dalyje ir IV priede vartojamų terminų reikšmė yra apibrėžta I priede išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse. Kiek tai susiję su 25 straipsnio 3 ir 4 dalimi, bet kokio termino reikšmė turi reikšmę, kuri apibrėžta I ir V prieduose išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse. 8aa straipsnyje ir III priede vartojamų terminų reikšmė yra apibrėžta III priede išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse. 8ac straipsnyje ir V priede vartojamų terminų reikšmė yra apibrėžta V priede išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse;“;

(*) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

d) papildoma šiais punktais:

- „26. Bendras auditas – administracinis tyrimas, kurį kartu atlieka dviejų arba daugiau valstybių narių kompetentingos institucijos, susijęs su vienu arba daugiau asmenų, dėl kurių tų valstybių narių kompetentingos institucijos turi bendrų arba vienas kitą papildančių interesų;
27. Duomenų saugumo pažeidimas – saugumo pažeidimas, padarytas dėl tyčinių neteisėtų veiksmų, aplaidumo arba netyčia, kurio rezultatas – sunaikinta, prarasta ar pakeista informacija, įskaitant (bet tuo neapsiribojant) perduotus, saugomus ar kitaip tvarkomus asmens duomenis, arba bet koks incidentas, susijęs su netinkama ar neteisėta prieiga prie tokios informacijos, jos atskleidimu ar naudojimu.“;

2) įterpiamas šis straipsnis:

„5a straipsnis

Numatomas reikalingumas

1. 5 straipsnyje nurodyto prašymo tikslais prašoma informacija yra numatoma reikalinga, jei prašymo pateikimo metu besikreipiančioji institucija mano, kad pagal jos nacionalinę teisę egzistuoja pagrįsta galimybė, kad prašoma informacija bus susijusi su vieno arba kelių pagal vardą ir pavardę arba kitaip identifikuojamų mokesčių mokėtojų mokesčių reikalais ir bus pagrįsta tyrimo tikslais.

2. Siekdama įrodyti numatomą prašomos informacijos reikalingumą, besikreipiančioji institucija pateikia institucijai, į kurią kreipiamasi, bent šią informaciją:

a) mokesčių tikslą, dėl kurio prašoma informacijos, ir

b) informacijos, kurios reikia nacionalinių įstatymų administravimo ar vykdymo užtikrinimo tikslais, specifikaciją.

3. Kai 5 straipsnyje nurodytas prašymas yra susijęs su grupe mokesčių mokėtojų, kurių negalima identifikuoti atskirai, besikreipiančioji institucija pateikia institucijai, į kurią kreipiamasi, bent šią informaciją:

a) išsamų grupės aprašymą,

b) taikomų teisės aktų ir faktų, kuriais remiantis yra pagrindo manyti, kad grupės mokesčių mokėtojai nesilaikė taikomų teisės aktų, paaiškinimą,

c) paaiškinimą, kaip prašoma informacija padėtų nustatyti, ar grupės mokesčių mokėtojai laikosi teisės aktų, ir

d) kai aktualu, faktus ir aplinkybes, susijusius su trečiosios šalies, kuri aktyviai prisidėjo prie galimo grupės mokesčių mokėtojų teisės aktų nesilaikymo, dalyvavimu.“;

3) 6 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 5 straipsnyje nurodytame prašyme gali būti pateikiamas motyvuotas prašymas atlikti administracinį tyrimą. Jei institucija, į kurią kreipiamasi, nusprendžia, kad administracinis tyrimas nebūtinai, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai tokio sprendimo motyvus.“;

4) 7 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Institucija, į kurią kreipiamasi, 5 straipsnyje nurodytą informaciją pateikia kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos. Tačiau jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti prašymo iki atitinkamo termino pabaigos, ji nedelsdama, bet kuriuo atveju per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, praneša besikreipiančiajai institucijai neįvykdymo priežastis bei datą, iki kurios ji mano galėsianti įvykdyti prašymą. Terminas negali būti ilgesnis kaip šeši mėnesiai nuo prašymo gavimo dienos.

Tačiau jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, jau turi tą informaciją, ji perduodama per du mėnesius nuo minėtos dienos.“;

5) 7 straipsnio 5 dalis išbraukiama;

6) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama automatinius mainus, pateikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai visą turimą su tos kitos valstybės narės rezidentais susijusią informaciją apie šias konkrečias pajamų ir kapitalo kategorijas, kaip jos suprantamos pagal informaciją teikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus:

- a) su darbo santykiais susijusias pajamas;
- b) direktoriaus tantjemas ir atlyginimą;
- c) gyvybės draudimo produktus, kuriems netaikomi kiti Sąjungos teisės aktai dėl keitimosi informacija ir kitos panašios priemonės;
- d) pensijas;
- e) nekilnojamojo turto turėjimą ir pajamas iš jo;
- f) autorinius atlyginimus.

Į pirmoje pastraipoje numatytą teikiamą informaciją, susijusią su 2024 m. sausio 1 d. arba vėliau prasidedančiais mokestiniais laikotarpiais, valstybės narės stengiasi įtraukti rezidento mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį (MMIN), kurį išdavė rezidavimo vietos valstybė narė.

Valstybės narės kasmet informuoja Komisiją apie bent dvi pirmoje pastraipoje išvardintas pajamų ir kapitalo kategorijas, dėl kurių jos teikia su kitos valstybės narės rezidentais susijusią informaciją.

2. Anksčiau nei 2024 m. sausio 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie bent keturias iš pirmos pastraipos 1 dalyje išvardytų kategorijų, dėl kurių kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama automatinius mainus, teikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai su tos kitos valstybės narės rezidentais susijusią informaciją. Tokia informacija turi būti susijusi su 2025 m. sausio 1 d. arba vėliau prasidedančiais mokestiniais laikotarpiais.“;

b) 3 dalies antra pastraipa išbraukiama;

7) 8a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) informacijos mainų pagal 1 dalį atveju – nedelsiant, kai priimami, iš dalies pakeičiami ar atnaujinami išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai arba išankstinė kainodaros tvarka, bet ne vėliau kaip per tris mėnesius, einančius po kalendorinių metų pusmečio, per kurį buvo priimti, iš dalies pakeisti ar atnaujinti išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai arba išankstinė kainodaros tvarka, pabaigos;“;

b) 6 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo arba išankstinės kainodaros tvarkos santrauką, įskaitant atitinkamos verslo veiklos arba sandorio ar sandorių aprašymą ir visą kitą informaciją, kuria remiantis kompetentingai institucijai gali būti lengviau įvertinti galimą su mokesčiais susijusią riziką, neatskleidžiant komercinės, pramoninės ar profesinės paslapties, komercinio proceso arba informacijos, kuriuos atskleidus būtų pažeista viešojo tvarka;“;

8) įterpiamas šis straipsnis:

„8ac straipsnis

Platformų operatorių teikiamos informacijos privalomų automatinių mainų apimtis ir sąlygos

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad duomenis teikiantys platformų operatoriai atliktų V priedo II ir III skirsniuose nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras ir laikytųsi duomenų teikimo reikalavimų. Kiekviena valstybė narė taip pat užtikrina veiksmingą šių priemonių įgyvendinimą ir jų laikymąsi pagal V priedo IV skirsnį.

2. Pagal V priedo II ir III skirsniuose išdėstytus taikytinus išsamaus patikrinimo procedūras ir duomenų teikimo reikalavimus kiekvienos valstybės narės, kurioje duomenys pateikti pagal 1 dalį, kompetentinga institucija, vykdydama automatinius mainus, per 3 dalyje nustatytą terminą pateikia valstybės narės, kurioje praneštinas pardavėjas yra rezidentas, kaip nustatyta pagal V priedo II skirsnio D poskirsnį, kompetentingai institucijai ir, kai praneštinas pardavėjas teikia nekilnojamojo turto nuomos paslaugas, bet kuriuo atveju valstybės narės, kurioje yra tas nekilnojamasis turtas, kompetentingai institucijai šią su kiekvienu praneštinu pardavėju susijusią informaciją:

- a) duomenis teikiančio platformos operatoriaus pavadinimą, registruotosios buveinės adresą, MMIN ir, kai aktualu, pagal 4 dalies pirmą pastraipą suteiktą individualų identifikacinį numerį, taip pat platformos (-ų), su kuria (-iomis) susijusius duomenis teikia duomenis teikiantis platformos operatorius, verslo pavadinimą (-us);
- b) praneštino pardavėjo, kuris yra asmuo, vardą ir pavardę, ir praneštino pardavėjo, kuris yra subjektas, juridinį pavadinimą;
- c) pagrindinį adresą;
- d) visus praneštino pardavėjo MMIN, įskaitant kiekvieną juos suteikusią valstybę narę, arba, jei MMIN nesuteiktas, praneštino pardavėjo, kuris yra asmuo, gimimo vietą;
- e) praneštino pardavėjo, kuris yra subjektas, įmonės kodą;
- f) praneštino pardavėjo PVM mokėtojo kodą, jei jį turi;
- g) praneštino pardavėjo, kuris yra asmuo, gimimo datą;
- h) finansinės sąskaitos, į kurią mokamas arba įskaitomas atlygis, identifikatorių, jei duomenis teikiantis platformos operatorius jį turi, ir jei valstybės narės, kurioje praneštinas pardavėjas yra rezidentas, kaip tai suprantama pagal V priedo II skirsnio D poskirsnį, kompetentinga institucija nėra pranešusi visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie tai, kad neketina naudoti finansinės sąskaitos identifikatoriaus šiuo tikslu;
- i) kartu su finansinės sąskaitos identifikatoriumi – finansinės sąskaitos, į kurią mokamas arba įskaitomas atlygis, turėtojo vardą ir pavardę arba pavadinimą, jei jis skiriasi nuo praneštino pardavėjo vardo ir pavardės arba pavadinimo, jei šią informaciją turi duomenis teikiantis platformos operatorius, taip pat visą kitą duomenis teikiančio platformos operatoriaus turimą su šiuo sąskaitos turėtoju susijusią finansinę identifikavimo informaciją;
- j) kiekvieną valstybę narę, kurioje praneštinas pardavėjas yra rezidentas, kaip nustatyta pagal V priedo II skirsnio D poskirsnį;
- k) visą atlygį, sumokėtą arba įskaitytą per kiekvieną ataskaitinio laikotarpio ketvirtį, ir atitinkamų veiklų, už kurias jis buvo sumokėtas arba įskaitytas, skaičius;
- l) visus duomenis teikiančioje platformoje per kiekvieną ataskaitinio laikotarpio ketvirtį išskaičiuotus arba priskaičiuotus mokesčius arba komisinius.

Jei praneštinas pardavėjas teikia nekilnojamojo turto nuomos paslaugas, pateikiama ši papildoma informacija:

- a) kiekvienos siūlomo turto grupės, nustatytos laikantis V priedo II skirsnio E poskirsnyje nustatytų procedūrų, adresas ir, jeigu yra, atitinkamas žemės registracijos numeris arba tokio numerio atitinkmuo pagal valstybės narės, kurioje tas turtas yra, nacionalinę teisę;
- b) visas atlygis, sumokėtas arba įskaitytas per kiekvieną ataskaitinio laikotarpio ketvirtį, ir atitinkamų veiklų, vykdytų kiekvienos siūlomo turto grupės atžvilgiu, skaičius;
- c) dienų, kuriomis kiekviena siūlomo turto grupė buvo nuomota ataskaitiniu laikotarpiu, skaičius, jei ši informacija turima, ir kiekvienos siūlomo turto grupės rūšis.

3. Duomenys pagal šio straipsnio 2 dalį pateikiami naudojant 20 straipsnio 4 dalyje nurodytą standartizuotą kompiuterinį formatą per du mėnesius, einančius po ataskaitinio laikotarpio, su kuriuo susijusios duomenis teikiančio platformos operatoriaus duomenų teikimo taikytinus reikalavimus, pabaigos. Informacija už ataskaitinius laikotarpius pradama teikti nuo 2023 m. sausio 1 d.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytų duomenų teikimo reikalavimų vykdymo tikslais kiekviena valstybė narė nustato būtinas taisykles, kuriomis reikalaujama, kad duomenis teikiantys platformų operatoriai, kaip tai suprantama pagal V priedo I skirsnio A poskirsnio 4 dalies b punktą, užsiregistruotų Sąjungoje. Registracijos valstybės narės kompetentinga institucija tokiems duomenis teikiantiems platformų operatoriams suteikia individualius identifikacinius numerius.

Valstybės narės nustato taisykles, pagal kurias duomenis teikiantis platformos operatorius gali pasirinkti užsiregistruoti vienos valstybės narės kompetentingoje institucijoje pagal V priedo IV skirsnio F poskirsnyje nustatytas taisykles. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų reikalaujama, jog duomenis teikiančiam platformos operatoriui, kaip tai suprantama pagal V priedo I skirsnio A poskirsnio 4 dalies b punktą, kurio registracija buvo panaikinta pagal V priedo IV skirsnio F poskirsnio 7 dalį, iš naujo užsiregistruoti būtų leidžiama tik su sąlyga, kad atitinkamos valstybės narės institucijoms jis pateiktų tinkamas garantijas dėl įsipareigojimo įvykdyti Sąjungoje nustatytus informacijos teikimo reikalavimus, įskaitant bet kokius neįvykdytus duomenų teikimo reikalavimus.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato duomenis teikiančių platformų operatorių registravimui ir identifikavimui būtiną praktinę tvarką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

5. Tais atvejais, kai platformos operatorius yra pripažįstamas duomenų neteikiančiu platformos operatoriumi, valstybės narės, kurioje buvo pateikti įrodymai pagal V priedo I skirsnio A poskirsnio 3 dalį, kompetentinga institucija apie tai ir apie visus vėlesnius pasikeitimus informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas.

6. Komisija ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d. sukuria centrinį registrą, kuriame registruojama pagal šio straipsnio 5 dalį ir V priedo IV skirsnio F poskirsnio 2 dalį teiktina informacija. Šiuo centriniu registru gali naudotis visų valstybių narių kompetentingos institucijos.

7. Gavusi motyvuotą valstybės narės prašymą arba savo iniciatyva Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato, ar informacija, kuria turi būti automatiškai keičiamasi pagal susijusios valstybės narės kompetentingų institucijų ir Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos susitarimą, yra lygiavertė, kaip tai suprantama V priedo I skirsnio A poskirsnio 7 dalyje, informacijai, nurodytai V priedo III skirsnio B poskirsnyje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

Valstybė narė, prašanti pirmoje pastraipoje nurodytos priemonės, pateikia Komisijai motyvuotą prašymą.

Jei Komisija mano, kad neturi visos prašymui įvertinti būtinos informacijos, ji kreipiasi į atitinkamą valstybę narę per du mėnesius nuo prašymo gavimo ir nurodo, kokios reikia papildomos informacijos. Kai Komisija turi visą informaciją, kuri, jos manymu, yra būtina, ji per vieną mėnesį apie tai praneša prašymą pateikusiai valstybei narei ir pateikia atitinkamą informaciją 26 straipsnio 2 dalyje nurodytam komitetui.

Kai Komisija veikia savo iniciatyva, pirmoje pastraipoje nurodytą įgyvendinimo aktą ji priima tik po to, kai valstybė narė su Sąjungai nepriklausančia jurisdikcija sudaro kompetentingų institucijų susitarimą, pagal kurį reikalaujama automatiškai keistis informacija apie pardavėjus, gaunančius pajamų iš veiklos, kuriai vykdyti buvo sudarytos sąlygos platformose.

Nustatydamą, ar su tam tikra atitinkama veikla susijusi informacija yra lygiavertė, kaip tai suprantama pirmoje pastraipoje, Komisija deramai atsižvelgia į tai, kokių mastu tvarka, kuria grindžiama tokia informacija, atitinka V priede nustatytą tvarką, visų pirma kiek tai susiję su:

- i) duomenis teikiančio platformos operatoriaus, praneštino pardavėjo, atitinkamos veiklos apibrėžtimis;
- ii) procedūromis, taikytinomis siekiant nustatyti praneštinus pardavėjus;
- iii) duomenų teikimo reikalavimais ir

- iv) taisyklėmis ir administracinėmis procedūromis, kurias Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos taiko, kad būtų užtikrintas veiksmingas išsamaus patikrinimo procedūrų ir duomenų teikimo reikalavimų, nustatytų pagal tą tvarką, įgyvendinimas ir laikymasis.

Ta pati procedūra taikoma nustatant, kad informacija nebėra lygiavertė.“;

- 9) 8b straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės kasmet pateikia Komisijai statistinius duomenis apie automatinių mainų pagal 8 straipsnio 1 dalį, 8 straipsnio 3a dalį, 8aa ir 8ac straipsnius apimtį, taip pat informaciją apie administracines ir kitas atitinkamas su įvykusia informacijos mainais susijusias išlaidas bei naudą ir apie visus galimus pokyčius tiek mokesčių administratoriams, tiek trečiosioms šalims.“;

- b) 2 dalis išbraukiama;

- 10) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekiant keisti 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija, vienos valstybės narės kompetentinga institucija gali prašyti kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, kad, pirmosios institucijos įgalioti pareigūnai, laikydamiesi antrosios institucijos nustatytos procedūrinės tvarkos, galėtų:

- a) būti tose patalpose, kuriose valstybės narės, į kurią kreipiamasi, administracinės institucijos atlieka savo pareigas;
- b) būti vietoje per valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje atliekamus administracinius tyrimus;
- c) kai tinkama, dalyvauti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, atliekamuose administraciniuose tyrimuose naudojantis elektroninėmis ryšio priemonėmis.

Į pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą institucija, į kurią kreipiamasi, atsako per 60 dienų nuo prašymo gavimo dienos, besikreipiančiajai institucijai patvirtindama savo sutikimą arba pateikdama motyvuotą prašymo atmetimą.

Jei prašoma informacija yra dokumentuose, su kuriais gali susipažinti institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, besikreipiančiosios institucijos pareigūnams pateikiamos šių dokumentų kopijos.“;

- b) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Atliekant administracinius tyrimus vietoje esantys arba naudodamiesi elektroninėmis ryšio priemonėmis administraciniuose tyrimuose dalyvaujantys besikreipiančiosios institucijos pareigūnai gali apklausti asmenis ir tikrinti dokumentus, laikantis valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nustatytos procedūrinės tvarkos.“;

- 11) 12 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, ar pageidauja dalyvauti vykdant vienalaikį patikrinimą. Ji per 60 dienų nuo pasiūlymo gavimo patvirtina savo sutikimą vienalaikį patikrinimą pasiūliusiai institucijai arba pateikia jai motyvuotą atsisakymą.“;

- 12) įterpiamas šis skirsnis:

„IIa SKIRSNIS

Bendri auditai

12a straipsnis

Bendri auditai

1. Vienos valstybės narės kompetentinga institucija ar kelių valstybių narių kompetentingos institucijos gali paprašyti kitos valstybės narės kompetentingos institucijos (ar kitų valstybių narių kompetentingų institucijų) atlikti bendrą auditą. Kompetentinga institucija, į kurią kreipiamasi, turi atsakyti į prašymą atlikti bendrą auditą per 60 dienų nuo jo gavimo. Kompetentinga institucija, į kurią kreipiamasi, gali atmesti prašymą atlikti bendrą auditą dėl pagrįstų priežasčių.

2. Bendrus auditus atlieka, susitarus iš anksto ir derinant veiksmus, įskaitant lingvistines nuostatas, besikreipiančiosios valstybės narės ir valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingos institucijos, laikydamosi valstybės narės, kurioje vykdoma bendro audito veikla, teisės aktų ir procedūrinių reikalavimų. Kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje vykdoma bendro audito veikla, tos valstybės narės kompetentinga institucija paskiria atstovą, atsakingą už bendro audito priežiūrą ir koordinavimą toje valstybėje narėje.

Valstybių narių pareigūnų, dalyvaujančių bendrame audite, teisės ir pareigos, kai jie vietoje dalyvauja veikloje, kuri vykdoma kitoje valstybėje narėje, nustatomos pagal valstybės narės, kurioje vykdoma bendro audito veikla, teisės aktus. Kitos valstybės narės pareigūnai, laikydamiesi valstybės narės, kurioje vykdoma bendro audito veikla, teisės aktų, nesinaudoja įgaliojimais, kurie viršytų jiems pagal jų valstybės narės teisės aktus suteiktus įgaliojimus.

3. Nedarant poveikio 2 daliai, valstybė narė, kurioje vykdoma bendro audito veikla, imasi būtinų priemonių siekiant:

- a) leisti bendro audito veikloje dalyvaujantiems kitų valstybių narių pareigūnams kartu su valstybės narės, kurioje vykdoma bendro audito veikla, pareigūnais apklausti asmenis ir tikrinti dokumentus, laikantis valstybės narės, kurioje vykdoma ta veikla, nustatytos procedūrinės tvarkos;
- b) užtikrinti, kad vykdant šią bendro audito veiklą surinktus įrodymus, įskaitant jų leistinumą, būtų galima vertinti tomis pačiomis teisinėmis sąlygomis, kaip ir toje valstybėje narėje atliekamo audito, kuriame dalyvauja tik tos valstybės narės pareigūnai, atveju, be kita ko, vykstant skundo nagrinėjimo, peržiūros ar apskundimo procesams ir
- c) užtikrinti, kad asmuo (-ys), kuriam (-iems) taikomas bendras auditas arba kuriam (-iems) jis daro poveikį, turėtų tas pačias teises ir pareigas, kaip ir audito, kuriame dalyvauja tik tos valstybės narės pareigūnai, atveju, be kita ko, vykstant skundo nagrinėjimo, peržiūros ar apskundimo procesams.

4. Bendrą auditą atliekančios dviejų arba daugiau valstybių narių kompetentingos institucijos stengiasi susitarti dėl bendram auditui svarbių faktų bei aplinkybių ir remdamosi bendro audito rezultatais stengiasi susitarti dėl audituoto (-ų) asmens (-ų) mokestinės padėties. Bendro audito pastebėjimai turi būti pateikiami galutinėje ataskaitoje. Klausimai, dėl kurių kompetentingos institucijos sutaria, atspindimi galutinėje ataskaitoje ir į juos atsižvelgiama dalyvaujančių valstybių narių kompetentingų institucijų po bendro audito parengtuose atitinkamuose dokumentuose.

Laikantis pirmos pastraipos, valstybės narės kompetentingų institucijų arba jos pareigūnų veiksmai po bendro audito ir bet kokie tolesni toje valstybėje narėje vykdomi procesai, pavyzdžiui, mokesčių administratoriaus sprendimo priėmimo, su tokiu sprendimu susijęs apskundimo ar ginčo sprendimo procesai, vykdomi pagal tos valstybės narės nacionalinės teisės aktus.

5. Apie bendro audito rezultatus audituotas (-i) asmuo (-enys) informuojami, be kita ko, jiems pateikiant galutinės ataskaitos kopiją, per 60 dienų nuo galutinės ataskaitos priėmimo.“;

13) 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Informacijai, kurią valstybės narės pagal šią direktyvą bet kokia forma pateikia viena kitai, taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Tokia informacija gali būti naudojama vertinant bei administruojant valstybių narių nacionalinius teisės aktus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, PVM ir kitais netiesioginiais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pagal šią direktyvą gauta informacija ir dokumentai gali būti naudojami kitais nei 1 dalyje nurodytais tikslais gavus valstybės narės kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją pagal šią direktyvą, leidimą ir tik tiek, kiek tai leidžiama pagal informaciją gaunančios kompetentingos institucijos valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Toks leidimas suteikiamas, jeigu informacija panašiais tikslais gali būti naudojama kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją, valstybėje narėje.“

Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms gali pateikti kitų nei 1 dalyje nurodyti tikslų, kuriais pagal jos nacionalinės teisės aktus gali būti naudojama informacija ir dokumentai, sąrašą. Informaciją ir dokumentus gaunanti kompetentinga institucija gautą informaciją ir dokumentus be šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto leidimo gali naudoti bet kuriuo iš informaciją pateikiančios valstybės narės sąraše nurodytų tikslų.“;

14) 20 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodytoje standartinėje formoje nurodoma bent ši informacija, kurią pateikia besikreipiančioji institucija:

- a) asmens, dėl kurio atliekamas tyrimas arba patikrinimas, tapatybė, o teikiant 5a straipsnio 3 dalyje nurodytus prašymus dėl grupių – išsamus grupės aprašymas;
- b) mokesčių tikslas, dėl kurio prašoma informacijos.“;

b) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Spontaniškai perduodama informacija ir jos gavimo patvirtinimas atitinkamai pagal 9 ir 10 straipsnius, prašymai įteikti administracinius pranešimus pagal 13 straipsnį, atsiliepimai pagal 14 straipsnį ir informacija, teikiama pagal 16 straipsnio 2 bei 3 dalis ir 24 straipsnio 2 dalį, siunčiami naudojant standartines formas, kurias Komisija patvirtina laikydamasi 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

4. Automatiniai informacijos mainai pagal 8 ir 8a straipsnius vykdomi naudojant standartizuotą kompiuterinį formatą, skirtą tokiems automatiniams mainams palengvinti, Komisijos patvirtintą pagal 26 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą.“;

15) 21 straipsnis papildomas šia dalimi:

„7. Komisija sukuria saugią centrinę administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje sąsają, kurioje valstybės narės viena kitai teikia informaciją naudojamos standartines formas pagal 20 straipsnio 1 ir 3 dalis, ir teikia šiai sąsajai techninę bei logistinę paramą. Prieigą prie šios sąsajos suteikiama visų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Statistinių duomenų rinkimo tikslais Komisija gali susipažinti su informacija apie sąsajoje registruojamus mainus, kurią galima išgauti automatiškai. Komisija gali susipažinti tik su anoniminiais ir agreguotais duomenimis. Komisijos galimybė susipažinti su šia informacija nedaro poveikio valstybių narių prievolei teikti statistinius informacijos mainų duomenis pagal 23 straipsnio 4 dalį.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato būtiną praktinę tvarką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

16) 22 straipsnio 1a dalis pakeičiama taip:

„1a. Valstybių narių teisės aktų, kuriais įgyvendinama ši direktyva, įgyvendinimo ir jų vykdymo užtikrinimo tikslu, taip pat siekiant užtikrinti, kad vyktų joje nustatytas administracinis bendradarbiavimas, valstybės narės teisės aktu nustato, kad mokesčių institucijos turi turėti prieigą prie Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 13, 30, 31, 32a ir 40 straipsniuose nurodytų priemonių, procedūrų, dokumentų ir informacijos (*).

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“;

17) 23a straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Informacija, kurią valstybė narė pateikė Komisijai pagal 23 straipsnį, taip pat ataskaitos ar dokumentai, kuriuos Komisija parengė naudodamasi tokia informacija, gali būti perduoti kitoms valstybėms narėms. Tokiai perduotai informacijai taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus.

Pirmoje pastraipoje nurodytas Komisijos parengtas ataskaitas ir dokumentus valstybės narės gali naudoti tik analizės tikslais, ir jie negali būti skelbiami ar pateikiami jokiame kitame asmeniui ar įstaigai negavus aiškaus Komisijos sutikimo.

Nepaisant pirmos ir antros pastraipų, Komisija gali kasmet skelbti anonimizintas statistinių duomenų, kuriuos valstybės narės jai pateikia pagal 23 straipsnio 4 dalį, santraukas.“;

18) 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„25 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Visiems pagal šią direktyvą vykdomiems informacijos mainams taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 (*). Tačiau valstybės narės tinkamo šios direktyvos taikymo tikslais riboja Reglamento (ES) 2016/679 13 straipsnyje, 14 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnyje numatytų prievolių ir teisių taikymo sritį tiek, kiek reikia to reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

2. Sąjungos institucijų, organų, tarnybų ir agentūrų atliekamam asmens duomenų tvarkymui pagal šią direktyvą taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 (**). Tačiau tinkamo šios direktyvos taikymo tikslais Reglamento (ES) 2018/1725 15 straipsnyje, 16 straipsnio 1 dalyje ir 17–21 straipsniuose numatytų prievolių ir teisių taikymo sritis ribojama tiek, kiek reikia to reglamento 25 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

3. Duomenis teikiančios finansų įstaigos, tarpininkai, duomenis teikiantys platformų operatoriai ir valstybių narių kompetentingos institucijos laikomi duomenų valdytojais, kai, veikdami atskirai arba kartu, nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, kaip tai suprantama pagal Reglamentą (ES) 2016/679.

4. Nepaisant 1 dalies, kiekviena valstybė narė turi užtikrinti, kad kiekviena duomenis teikianti finansų įstaiga, tarpininkas arba duomenis teikiantis platformos operatorius (jei taikoma), priklausantys jos jurisdikcijai:

- a) informuotų kiekvieną atitinkamą asmenį apie tai, kad pagal šią direktyvą bus renkama ir perduodama su juo susijusi informacija ir
- b) pakankamai anksti pateiktų kiekvienam susijusiam asmeniui visą informaciją, kurią asmuo turi teisę gauti iš duomenų valdytojo, kad asmuo galėtų pasinaudoti teisėmis į duomenų apsaugą, ir, bet kuriuo atveju, prieš pranešant informaciją.

Nepaisant pirmos pastraipos b punkto, kiekviena valstybė narė nustato taisykles, kuriomis duomenis teikiantys platformų operatoriai įpareigojami informuoti praneštinus pardavėjus apie praneštą atlygį.

5. Pagal šią direktyvą tvarkoma informacija saugoma ne ilgiau nei būtina šios direktyvos tikslams pasiekti ir bet kuriuo atveju laikantis kiekvieno duomenų valdytojo nacionalinių taisyklių dėl senaties termino.

6. Valstybė narė, kurioje įvyko duomenų saugumo pažeidimas, nedelsdama praneša Komisijai apie duomenų saugumo pažeidimą ir visus tolesnius taisomuosius veiksmus. Komisija nedelsdama informuoja visas valstybes nares apie jai praneštą arba jai žinomą duomenų saugumo pažeidimą ir visus taisomuosius veiksmus.

Kiekviena valstybė narė gali sustabdyti informacijos mainus su valstybe (-ėmis) nare (-ėmis), kurioje (-iose) įvyko duomenų saugumo pažeidimas, raštu pranešdama apie tai Komisijai ir atitinkamai (-oms) valstybei (-ėms) narei (-ėms). Sprendimas sustabdyti mainus įsigalioja nedelsiant.

Valstybė (-ės) narė (-ės), kurioje (-iose) įvyko duomenų saugumo pažeidimas, tiria, sustabdo ir ištaiso duomenų saugumo pažeidimą ir, pateikdama (-os) pranešimą raštu Komisijai, prašo sustabdyti prieigą prie CCN šios direktyvos tikslais, jei duomenų saugumo pažeidimo negalima nedelsiant ir tinkamai sustabdyti. Po tokio prašymo Komisija sustabdo tokios (-ių) valstybės (-ių) narės (-ių) prieigą prie CCN šios direktyvos tikslais.

Gavusi valstybės narės, kurioje įvyko duomenų saugumo pažeidimas, pranešimą apie ištaisytą duomenų saugumo pažeidimą, Komisija atnaujina atitinkamos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) prieigą prie CCN šios direktyvos tikslais. Jei viena ar daugiau valstybių narių prašo Komisijos kartu patikrinti, ar duomenų saugumo pažeidimas buvo ištaisytas sėkmingai, Komisija atnaujina tokios (-ių) valstybės (-ių) narės (-ių) prieigą prie CCN šios direktyvos tikslais po tokio patikrinimo.

Jei duomenų saugumo pažeidimas padaromas centriniame registre arba CCN šios direktyvos tikslais ir jei valstybių narių mainams per CCN gali būti pakenkta, Komisija nedelsdama informuoja valstybes nares apie duomenų saugumo pažeidimą ir visus taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi. Tokie taisomieji veiksmai gali apimti prieigos prie centrinio registro arba CCN šios direktyvos tikslais sustabdymą, kol bus ištaisytas duomenų saugumo pažeidimas.

7. Valstybės narės, kurioms padeda Komisija, susitaria dėl praktinių priemonių, būtinų šiam straipsniui įgyvendinti, įskaitant duomenų saugumo pažeidimų valdymo procesus, kurie yra suderinti su tarptautiniu mastu pripažinta gerąja patirtimi, ir, kai tinkama, susitarimą dėl bendro duomenų valdymo, duomenų tvarkytojo ir duomenų valdytojo susitarimą arba tokių susitarimų modelius.

(*) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

(**) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).“;

19) 25a straipsnis pakeičiamas taip:

„25a straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva ir susijusių su 8aa, 8ab ir 8ac straipsniais, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.“;

20) pridedamas V priedas, kurio tekstas pateikiamas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2023 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies d punkto (kiek tai susiję su Direktyvos 2011/16/ES 3 straipsnio 26 dalimi) ir šios direktyvos 1 straipsnio 12 dalies (kiek tai susiję su Direktyvos 2011/16/ES IIa skirsniu). Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko ne vėliau kaip nuo 2024 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2021 m. kovo 22 d.

Tarybos vardu
Pirmininkė
M. do C. ANTUNES

PRIEDAS

„V PRIEDAS

PLATFORMŲ OPERATORIAMS TAIKOMOS IŠSAMAS PATIKRINIMO PROCEDŪRŲ, DUOMENŲ TEIKIMO REIKALAVIMŲ IR KITOS TAISYKLĖS

Šiame priede nustatomos išsamaus patikrinimo procedūrų, duomenų teikimo reikalavimų ir kitos taisyklės, kurias taiko duomenis teikiantys platformų operatoriai, kad valstybės narės, vykdydamos automatinius mainus, galėtų teikti šios direktyvos 8a straipsnyje nurodytą informaciją.

Šiame priede taip pat nustatytos taisyklės ir administracinės procedūros, kurias valstybės narės turi taikyti siekdamos užtikrinti veiksmingą nustatytų išsamaus patikrinimo procedūrų ir duomenų teikimo reikalavimų įgyvendinimą ir laikymąsi.

I SKIRSNIS

TERMINŲ APIBRĖŽTYS

Vartojamų terminų apibrėžtys:

A. Duomenis teikiantys platformų operatoriai

1. Platforma – programinė įranga, įskaitant interneto svetainę arba jos dalį, ir taikomosios programos, įskaitant mobiliąsias programėles, kuriomis gali naudotis naudotojai ir kuriomis pardavėjai gali susisiekti su kitais naudotojais, siekdami tiesiogiai arba netiesiogiai vykdyti atitinkamą su šiais naudotojais susijusią veiklą. Ji taip pat apima bet kokią su atitinkama veikla susijusią atlygio rinkimo ir mokėjimo priemonę.

Terminas „platforma“ neapima programinės įrangos, kuria, nesiimant tolesnių veiksmų vykdant atitinkamą veiklą, sudaroma galimybė tik:

- a) tvarkyti su atitinkama veikla susijusius mokėjimus;
 - b) naudotojams – atitinkamą veiklą įtraukti į skelbiamus sąrašus arba ją reklamuoti;
 - c) nukreipti arba persiųsti naudotojus į platformą.
2. Platformos operatorius – subjektas, kuris su pardavėjais sudaro naudojimosi visa platforma arba jos dalimi sutartis.
 3. Duomenų neteikiantis platformos operatorius – platformos operatorius, kuris iš anksto ir kasmet įrodo valstybės narės kompetentingai institucijai, kuriai pagal III skirsnio A poskirsnio 1–3 pastraipose nustatytas taisyklės platformos operatorius kitu atveju būtų turėjęs pateikti duomenis, kad visas platformos verslo modelis yra toks, kad jis neturi praneštinų pardavėjų.
 4. Duomenis teikiantis platformos operatorius – platformos operatorius, kuris nėra duomenų neteikiantis platformos operatorius, atitinkantis vieną iš šių situacijų:
 - a) jis yra rezidentas mokesčių tikslais valstybėje narėje arba, jei toks platformos operatorius nėra rezidentas mokesčių tikslais valstybėje narėje, atitinka bet kurią iš šių sąlygų:
 - i) jis yra įsisteigęs pagal valstybės narės įstatymus;
 - ii) jo administracijos centras (įskaitant pagrindinį administracijos centrą) yra valstybėje narėje;
 - iii) jis turi nuolatinę buveinę valstybėje narėje ir nėra kvalifikuotasis ne Sąjungos platformos operatorius;
 - b) jis nėra nei rezidentas mokesčių tikslais, nei įsisteigęs valstybėje narėje, jo administracijos centras nėra valstybėje narėje ir jis neturi valstybėje narėje nuolatinės buveinės, bet sudaro sąlygas pranešiniams pardavėjams vykdyti atitinkamą veiklą arba su valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto nuoma susijusią veiklą, ir nėra kvalifikuotasis ne Sąjungos platformos operatorius.

5. Kvalifikuotasis ne Sąjungos platformos operatorius – platformos operatorius, kurio visa atitinkama veikla, kuriai jis sudaro sąlygas, yra taip pat kvalifikuotoji atitinkama veikla ir kuris yra rezidentas mokesčių tikslais kvalifikuotoje Sąjungai nepriklausančioje jurisdikcijoje arba, jei platformos operatorius nėra rezidentas mokesčių tikslais kvalifikuotajame Sąjungai nepriklausančiame jurisdikciją turinčiame subjekte, atitinka bet kurią iš šių sąlygų:
 - a) jis yra įsisteigęs pagal kvalifikuotos Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos įstatymus arba
 - b) jo administracijos centras (įskaitant pagrindinį administracijos centrą) yra kvalifikuotoje Sąjungai nepriklausančioje jurisdikcijoje.
6. Kvalifikuota Sąjungai nepriklausanti jurisdikcija – Sąjungai nepriklausanti jurisdikcija, kuri yra sudariusi galiojančią veiksmingą kvalifikuotąjį kompetentingų institucijų susitarimą su visų valstybių narių, kurios Sąjungai nepriklausančios jurisdikcijos paskelbtame sąraše nurodytos kaip pranešini jurisdikciją turintys subjektai, kompetentingomis institucijomis.
7. Veiksmingas kvalifikuotasis kompetentingų institucijų susitarimas – valstybės narės kompetentingų institucijų ir Sąjungai nepriklausančio jurisdikciją turinčio subjekto susitarimas, pagal kurį reikalaujama automatiškai keistis informacija, lygiaverte šio priedo III skirsnio B poskirsnyje nurodytai informacijai, kaip patvirtinta įgyvendinimo aktu pagal 8ac straipsnio 7 dalį.
8. Atitinkama veikla – už atlygį vykdoma kuri nors iš šių veiklų:
 - a) nekilnojamojo turto, įskaitant gyvenamosios ir komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą, taip pat bet kokio kito nekilnojamojo turto ir automobilių stovėjimo vietų nuoma;
 - b) asmeninės paslaugos;
 - c) prekių pardavimas;
 - d) bet kokios rūšies transporto priemonių nuoma;

Apibrėžtis „atitinkama veikla“ neapima veiklos, kurią pardavėjas vykdo kaip platformos operatoriaus darbuotojas arba susijęs platformos operatoriaus subjektais.
9. Kvalifikuotoji atitinkama veikla – bet kokia atitinkama veikla, kuriai taikomi automatiniai mainai pagal veiksmingą kvalifikuotąjį kompetentingos institucijos susitarimą.
10. Atlygis – už atitinkamą veiklą pardavėjui mokamas arba įskaitomas bet kokios rūšies užmokestis, kuris neapima jokių duomenis teikiančioje platformoje išskaičiuotų arba priskaičiuotų mokesčių arba komisinių ir kurio suma yra žinoma arba pagrįstai galima manyti, kad yra žinoma, platformos operatoriui.
11. Asmeninė paslauga – paslauga, kurią teikdami vienas arba keli nepriklausomai arba subjekto vardu veikiantys asmenys atlieka darbą tam tikrą laiką arba kol įvykdo užduotį ir kuri naudotojo užsakymu teikiama arba internetu, arba fiziškai ne internetu po to, kai tai paslaugai teikti buvo sudarytos sąlygos naudojantis platforma.

B. Pranešini pardavėjai

1. Pardavėjas – platformos naudotojas (asmuo arba subjektas), kuris bet kuriuo ataskaitinio laikotarpio momentu yra registruotas platformoje ir vykdo atitinkamą veiklą.
2. Aktyvus pardavėjas – pardavėjas, kuris ataskaitiniu laikotarpiu vykdo atitinkamą veiklą arba kuriam ataskaitiniu laikotarpiu sumokamas arba įskaitomas su atitinkama veikla susijęs atlygis.
3. Pranešinas pardavėjas – aktyvus pardavėjas, kuris nėra nepranešinas pardavėjas ir kuris yra rezidentas valstybėje narėje arba nuomai pasiūlė valstybėje narėje esantį nekilnojamąjį turtą.
4. Nepranešinas pardavėjas – pardavėjas,
 - a) kuris yra Vyriausybės subjektas;
 - b) kuris yra subjektas, kurio akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje arba subjektas, susijęs su subjektu, kurio akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje;

- c) kuris yra subjektas, kuriam platformos operatorius ataskaitiniu laikotarpiu daugiau kaip 2 000 kartų sudarė sąlygas vykdyti atitinkamą veiklą nuomojant siūlomo turto grupę; arba
- d) kuriam platformos operatorius mažiau kaip 30 kartų sudarė sąlygas vykdyti atitinkamą veiklą parduodant prekes ir kuriam per ataskaitinį laikotarpį sumokėta arba įskaityta atlygio suma neviršijo 2 000 EUR.

C. Kitos apibrėžtys

1. Subjektas – juridinis asmuo arba juridinis vienetas, pavyzdžiui, akcinė bendrovė, tikroji ūkinė bendrija, patika arba fondas. Subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, jeigu kuris nors vienas iš jų kontroliuoja kitą, arba jie abu yra bendrai kontroliuojami. Šiuo tikslu kontrolė apima tiesioginę ar netiesioginę daugiau kaip 50 % subjekto balsų ir vertės nuosavybę. Netiesioginio dalyvavimo kapitalo valdyme atveju reikalavimo nuosavybės teise turėti daugiau kaip 50 % kito subjekto kapitalo vykdymas nustatomas dauginant turimas pavaldžių įmonių dalis. Jei asmuo turi daugiau kaip 50 % balsavimo teisių, laikoma, kad jis turi 100 % balsavimo teisių.
2. Vyriausybės subjektas – valstybės narės ar kito jurisdikciją turinčio subjekto Vyriausybė, valstybės narės arba kito jurisdikciją turinčio subjekto politinis vienetas (kuris apima valstybę, provinciją, apygardą ar savivaldybę) arba visiškai valdoma valstybės narės ar kito jurisdikciją turinčio subjekto agentūra ar įstaiga, arba bet kuris vienas ar keli iš jų (kiekvienas jų – Vyriausybės subjektas).
3. MMIN – valstybės narės suteiktas mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris arba, jei jis nesuteiktas, funkcinis ekvivalentas.
4. PVM mokėtojo kodas – unikalus kodas, pagal kurį identifikuojamas pridėtinės vertės mokesčio tikslais užregistruotas apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis teisės subjektas.
5. Pagrindinis adresas – jei pardavėjas yra asmuo, pagrindinės rezidavimo vietos adresas, jei pardavėjas yra subjektas – registruotosios buveinės adresas.
6. Ataskaitinis laikotarpis – kalendoriniai metai, už kuriuos pagal III skirsnį teikiami duomenys.
7. Siūlomo turto grupė – visi tuo pačiu adresu esantys nekilnojamojo turto vienetai, priklausantys tam pačiam savininkui, kuriuos platformoje nuomai siūlo tas pats pardavėjas.
8. Finansinės sąskaitos identifikatorius – platformos operatoriaus turimos banko ar kito mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitos, į kurią mokamas arba įskaitomas atlygis, unikalus identifikavimo numeris arba nuoroda.
9. Prekės – bet koks materialus turtas.

II SKIRSNIS

IŠSAMAUS PATIKRINIMO PROCEDŪROS

Siekiant nustatyti praneštinus pardavėjus, taikomos toliau nurodytos procedūros.

A. Pardavėjai, kuriems netaikoma peržiūra

Siekdamas nustatyti, ar pardavėjas, kuris yra subjektas, gali būti laikomas I skirsnio B poskirsnio 4 dalies a ir b punktuose apibūdytu nepraneštinu pardavėju, duomenis teikiantis platformos operatorius gali remtis viešai prieinama informacija arba pardavėjo, kuris yra subjektas, patvirtinimu.

Siekdamas nustatyti, ar pardavėjas gali būti laikomas I skirsnio B poskirsnio 4 dalies c ir d punktuose apibūdytu nepraneštinu pardavėju, duomenis teikiantis platformos operatorius gali remtis turimais dokumentais.

B. Pardavėjo informacijos rinkimas

1. Duomenis teikiantis platformos operatorius renka šią su kiekvienu pardavėju, kuris yra asmuo, bet nėra nepraneštinas pardavėjas, susijusią informaciją:
 - a) vardą ir pavardę;
 - b) pagrindinį adresą;
 - c) visus tam pardavėjui suteiktus MMIN, įskaitant kiekvieną juos suteikusių valstybę narę, arba, jei MMIN nesuteiktas, to pardavėjo gimimo vietą;

- d) to pardavėjo PVM mokesčio mokėtojo kodą, jei ši informacija turima;
 - e) gimimo datą.
2. Duomenis teikiantis platformos operatorius renka šią su kiekvienu pardavėju, kuris yra subjektas, bet nėra nepraneštinas pardavėjas, susijusią informaciją:
- a) juridinį pavadinimą;
 - b) pagrindinį adresą;
 - c) visus tam pardavėjui suteiktus MMIN, įskaitant kiekvieną juo suteikusių valstybę narę;
 - d) to pardavėjo PVM mokesčio mokėtojo kodą, jei ši informacija turima;
 - e) įmonės kodą;
 - f) jei ši informacija turima, nuolatinės buveinės, iš kurios vykdoma atitinkama veikla, egzistavimą Sąjungoje, nurodant kiekvieną atitinkamą valstybę narę, kurioje tokia nuolatinė buveinė yra įsikūrusi.
3. Nepaisant B poskirsnio 1 ir 2 dalių, duomenis teikiantis platformos operatorius neprivalo rinkti B poskirsnio 1 dalies b–e punktuose ir B poskirsnio 2 dalies b–f punktuose nurodytos informacijos, jei, siekdamas gauti pardavėjo tapatybės ir rezidavimo vietos mokesčių tikslais patvirtinimą, remiasi tiesioginiu pardavėjo tapatybės ir rezidavimo vietos patvirtinimu, gautu pasinaudojus valstybės narės arba Sąjungos teikiama atpažinties paslauga.
4. Nepaisant B poskirsnio 1 dalies c punkto ir B poskirsnio 2 dalies c ir e punktų, duomenis teikiantis platformos operatorius atitinkamai atvejais neprivalo rinkti MMIN arba įmonės kodų esant kuriai nors iš šių iš šių aplinkybių:
- a) pardavėjo rezidavimo vietos valstybė narė nesuteikia pardavėjui MMIN arba įmonės kodo;
 - b) pardavėjo rezidavimo vietos valstybė narė nereikalauja rinkti pardavėjui suteikto MMIN.
- C. Pardavėjo informacijos tikrinimas
1. Duomenis teikiantis platformos operatorius nustato, ar pagal A poskirsnį, B poskirsnio 1 dalį, B poskirsnio 2 dalies a–e punktus ir E poskirsnį surinkta informacija yra patikima, naudodamasis visa duomenis teikiančio platformos operatoriaus registruose turima informacija ir dokumentais, taip pat valstybės narės arba Sąjungos nemokamai teikiama elektronine sąsaja, siekdamas įsitikinti, kad MMIN ir (arba) PVM mokėtojo kodas tikrai galioja.
2. Nepaisant C poskirsnio 1 dalies, siekdamas atlikti išsamaus patikrinimo procedūras pagal F poskirsnio 2 dalį, duomenis teikiantis platformos operatorius, siekdamas nustatyti, ar pagal A poskirsnį, B poskirsnio 1 dalį, B poskirsnio 2 dalies a–e punktus ir E poskirsnį surinkta informacija yra patikima, gali naudotis visa duomenis teikiančio platformos operatoriaus registruose, kuriuose galima atlikti elektroninę paiešką, turima informacija ir dokumentais.
3. Taikant F poskirsnio 3 dalies b punktą ir nepaisant C poskirsnio 1 ir 2 dalių, tais atvejais, kai duomenis teikiantis platformos operatorius gali pagrįstai manyti, kad kuri nors B arba E poskirsnyje aprašytos informacijos dalis gali būti netiksli, remdamasis valstybės narės kompetentingos institucijos pagal prašymą pateikta su konkrečiu pardavėju susijusia tam tikra informacija, jis turi parašyti pardavėjo ištaisyti tas informacijos dalis, kurios, kaip buvo nustatyta, yra neteisingos, ir pateikti patvirtinamuosius dokumentus, duomenis arba informaciją, kurie yra patikimi ir gauti iš nepriklausomo šaltinio, kaip antai:
- a) galiojantį valdžios institucijos išduotą tapatybės dokumentą;
 - b) naujausią rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymėjimą.
- D. Pardavėjo rezidavimo vietos valstybės (-ių) narės (-ių) šios direktyvos tikslais nustatymas
1. Duomenis teikiantis platformos operatorius laiko, kad pardavėjas reziduoja toje valstybėje narėje, kurioje yra pardavėjo pagrindinis adresas. Duomenis teikiantis platformos operatorius laiko, kad pardavėjas taip pat yra rezidentas MMIN išdavusioje valstybėje narėje, jeigu tai kita valstybė narė nei pardavėjo pagrindinio adreso valstybė narė. Jeigu pardavėjas pateikė informacijos apie nuolatinės buveinės egzistavimą pagal B poskirsnio 2 dalies f punktą, duomenis teikiantis platformos operatorius laiko, kad pardavėjas taip pat yra pardavėjo nurodytos atitinkamos valstybės narės rezidentas.

2. Nepaisant D poskirsnio 1 dalies, duomenis teikiantis platformos operatorius laiko pardavėją rezidentu kiekvienoje valstybėje narėje, kuri patvirtinta naudojantis valstybės narės arba Sąjungos teikiama elektroninės atpažinties paslauga pagal B poskirsnio 3 dalį.

E. Informacijos apie nuomojamą nekilnojamąjį turtą rinkimas

Jeigu pardavėjas vykdo atitinkamą su nekilnojamojo turto nuoma susijusią veiklą, duomenis teikiantis platformos operatorius renka kiekvienos siūlomo nekilnojamojo turto grupės adresą ir atitinkamą žemės registracijos numerį, jei jis suteiktas, arba jo atitikmenį pagal valstybės narės, kurioje jis yra įsikūręs, teisę. Jeigu duomenis teikiantis platformos operatorius tam pačiam pardavėjui, kuris yra subjektas, daugiau kaip 2 000 kartų sudarė sąlygas vykdyti atitinkamą veiklą, susijusią su siūlomu nekilnojamuoju turtu, nuoma, duomenis teikiantis platformos operatorius renka patvirtinamuosius dokumentus, duomenis ar informaciją apie tai, kad siūlomas nekilnojamasis turtas priklauso tam pačiam savininkui.

F. Išsamaus patikrinimo procedūrų terminai ir galiojimas

1. A–E poskirsniuose nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras duomenis teikiantis platformos operatorius atlieka iki ataskaitinio laikotarpio gruodžio 31 d.
2. Nepaisant F poskirsnio 1 dalies, pardavėjų, kurie platformoje jau buvo užsiregistravę 2023 m. sausio 1 d. arba tą dieną, kurią subjektas tampa duomenis teikiančiu platformos operatoriumi, atžvilgiu A–E skirsniuose nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras duomenis teikiantis platformos operatorius turi atlikti iki antrojo ataskaitinio laikotarpio gruodžio 31 d.
3. Nepaisant F poskirsnio 1 dalies, duomenis teikiantis platformos operatorius gali remtis atliktomis su ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais susijusiomis išsamaus patikrinimo procedūromis, jei:
 - a) B poskirsnio 1 ir 2 dalyse reikalaujama pardavėjo informacija buvo surinkta ir patikrinta arba patvirtinta per pastaruosius 36 mėnesius ir
 - b) duomenis teikiantis platformos operatorius neturi pagrindo manyti, kad pagal A, B ir E poskirsnius surinkta informacija yra arba tapo nepatikima arba netiksli.

G. Išsamaus patikrinimo procedūrų taikymas tik aktyviems pardavėjams

Duomenis teikiantis platformos operatorius gali pasirinkti taikyti išsamaus patikrinimo procedūras pagal A–F poskirsnius tik aktyviems pardavėjams.

H. Trečiųjų šalių atliekamos išsamaus patikrinimo procedūros

1. Vykdydamas šiame skirsnyje nustatytas išsamaus patikrinimo prievolės duomenis teikiantis platformos operatorius gali naudotis trečiosios šalies teikiamomis paslaugomis, bet šios prievolės išlieka duomenis teikiančio platformos operatoriaus atsakomybė.
2. Jei platformos operatorius vykdo išsamaus patikrinimo prievolės už duomenis teikiančių platformos operatorių dėl tos pačios platformos pagal H poskirsnio 1 dalį, šis platformos operatorius atlieka išsamaus patikrinimo procedūras pagal šiame skirsnyje nustatytas taisykles. Išsamaus patikrinimo prievolės išlieka duomenis teikiančio platformos operatoriaus atsakomybė.

III SKIRSNIS

DUOMENŲ TEIKIMO REIKALAVIMAI

A. Duomenų teikimo laikas ir būdas

1. Duomenis teikiantis platformos operatorius, kaip tai suprantama pagal I skirsnio A poskirsnio 4 dalies a punktą, šio skirsnio B poskirsnyje nurodytą su ataskaitiniu laikotarpiu susijusią informaciją pateikia pagal I skirsnio A poskirsnio 4 dalies a punktą nustatytos valstybės narės kompetentingai institucijai ne vėliau kaip metų, einančių po kalendorinių metų, kuriais pardavėjas nustatytas kaip praneštinas pardavėjas, sausio 31 d. Jeigu yra daugiau nei vienas duomenis teikiantis platformos operatorius, bet kuris iš tų duomenis teikiančių platformos operatorių atleidžiamas nuo prievolės teikti informaciją, jei jis turi įrodymų pagal nacionalinę teisę, kad tą pačią informaciją pateikė kitas duomenis teikiantis platformos operatorius.

2. Jei duomenis teikiantis platformos operatorius, kaip tai suprantama pagal I skirsnio A poskirsnio 4 dalies a punktą, kurią nors iš šiame papunktyje išvardytų sąlygų atitinka daugiau nei vienoje valstybėje narėje, jis pasirenka vieną iš tų valstybių narių, kurioje vykdytų šiame skirsnyje nurodytus duomenų teikimo reikalavimus. Šis duomenis teikiantis platformos operatorius šio skirsnio B poskirsnyje nurodytą su ataskaitiniu laikotarpiu susijusią informaciją pateikia pagal IV skirsnio E pastraipą nustatytos pasirinktos valstybės narės kompetentingai institucijai ne vėliau kaip metų, einančių po kalendorinių metų, kuriais pardavėjas nustatytas kaip praneštinas pardavėjas, sausio 31 d. Jeigu yra daugiau nei vienas duomenis teikiantis platformos operatorius, bet kuris iš šių duomenis teikiančių platformos operatorių atleidžiamas nuo prievolės teikti informaciją, jei jis turi įrodymų pagal nacionalinę teisę, kad tą pačią informaciją pateikė kitas duomenis teikiantis platformos operatorius.
3. Duomenis teikiantis platformos operatorius, kaip tai suprantama pagal I skirsnio A poskirsnio 4 dalies b punktą, šio skirsnio B poskirsnyje nurodytą su ataskaitiniu laikotarpiu susijusią informaciją pateikia pagal IV skirsnio F poskirsnio 1 dalį nustatytos registracijos valstybės narės kompetentingai institucijai ne vėliau kaip metų, einančių po kalendorinių metų, kuriais pardavėjas nustatytas kaip praneštinas pardavėjas, sausio 31 d.
4. Nepaisant šio skirsnio A poskirsnio 3 dalies, nereikalaujama, kad duomenis teikiantis platformos operatorius, kaip tai suprantama pagal I skirsnio A poskirsnio 4 dalies b punktą, pateiktų šio skirsnio B poskirsnyje nurodytą informaciją apie kvalifikuotąją atitinkamą veiklą, kuriai taikomas veiksmingas kvalifikuotasis kompetentingų institucijų susitarimas, kuriame jau numatytas automatinis keitimasis lygiaverte informacija su valstybe nare apie praneštinus pardavėjus, kurie yra rezidentai toje valstybėje narėje.
5. Duomenis teikiantis platformos operatorius B poskirsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą informaciją taip pat pateikia praneštinam pardavėjui, su kuriuo ši informacija susijusi, ne vėliau kaip metų, einančių po kalendorinių metų, kuriais pardavėjas nustatytas kaip praneštinas pardavėjas, sausio 31 d.
6. Informacija, susijusi su dekretine valiuta sumokėtu arba įskaitytu atlygiu, nurodoma ta valiuta, kuria atlygis buvo sumokėtas arba įskaitytas. Kitaip nei dekretine valiuta sumokėtas arba įskaitytas atlygis pranešamas vietos valiuta, konvertuota arba apskaičiuota duomenis teikiančio platformos operatoriaus nuosekliai nustatyto būdu.
7. Informacija apie atlygį ir kitas sumas pranešama už tą ataskaitinio laikotarpio ketvirtį, kurį atlygis buvo sumokėtas arba įskaitytas.

B. Teiktina informacija

Kiekvienas duomenis teikiantis platformos operatorius teikia šią informaciją:

1. duomenis teikiančio platformos operatoriaus pavadinimą, registruotosios buveinės adresą, MMIN ir, kai aktualu, pagal IV skirsnio F poskirsnio 4 dalį suteiktą individualų identifikacinį numerį, taip pat platformos (-ų), su kuria (-iomis) susijusius duomenis teikia duomenis teikiantis platformos operatorius, verslo pavadinimą (-us);
2. dėl kiekvieno praneštino pardavėjo, vykdžiusio atitinkamą veiklą, išskyrus nekilnojamojo turto nuomos veiklą:
 - a) pagal II skirsnio B poskirsnį rinktiną informaciją;
 - b) finansinės sąskaitos identifikatorių, jei šią informaciją turi duomenis teikiantis platformos operatorius ir valstybės narės, kurioje praneštinas pardavėjas yra rezidentas, kaip apibrėžta II skirsnio D poskirsnyje, kompetentinga institucija nėra pranešusi, kad neketina naudoti finansinės sąskaitos identifikatoriaus šiuo tikslu;
 - c) kartu su finansinės sąskaitos identifikatoriumi – finansinės sąskaitos, į kurią mokamas arba įskaitomas atlygis, turėtojo vardą ir pavardę arba pavadinimą, jei jis skiriasi nuo praneštino pardavėjo vardo ir pavardės arba pavadinimo ir šią informaciją turi duomenis teikiantis platformos operatorius, taip pat visą kitą duomenis teikiančio platformos operatoriaus turimą su šiuo sąskaitos turėtoju susijusią finansinę identifikavimo informaciją;
 - d) kiekvieną valstybę narę, kurioje praneštinas pardavėjas yra rezidentas šios direktyvos tikslais, kaip nustatyta pagal II skirsnio D poskirsnį;

- e) visą atlygį, sumokėtą arba įskaitytą per kiekvieną ataskaitinio laikotarpio ketvirtį, ir atitinkamų veiklų, kurių atžvilgiu jis buvo sumokėtas arba įskaitytas, skaičių;
 - f) visus duomenis apie duomenis teikiančio platformos operatoriaus per kiekvieną ataskaitinio laikotarpio ketvirtį išskaičiuojamus arba priskaičiuojamus mokesčius arba komisinius;
3. dėl kiekvieno praneštino pardavėjo, vykdžiusio atitinkamą veiklą, susijusią su nekilnojamojo turto nuomos paslaugomis:
- a) pagal II skirsnio B poskirsnį rinktiną informaciją;
 - b) finansinės sąskaitos identifikatorių, jei šią informaciją turi duomenis teikiantis platformos operatorius ir valstybės narės, kurioje praneštinis pardavėjas yra rezidentas, kaip apibrėžta II skirsnio D poskirsnyje, kompetentinga institucija nėra pranešusi, kad neketina naudoti finansinės sąskaitos identifikatoriaus šiuo tikslu;
 - c) kartu su finansinės sąskaitos identifikatoriumi – finansinės sąskaitos, į kurią mokamas arba įskaitomas atlygis, turėtojo vardą ir pavardę arba pavadinimą, jei jis skiriasi nuo praneštino pardavėjo vardo ir pavardės arba pavadinimo ir šią informaciją turi duomenis teikiantis platformos operatorius, taip pat visą kitą duomenis teikiančio platformos operatoriaus turimą su šiuo sąskaitos turėtoju susijusią finansinę identifikavimo informaciją;
 - d) kiekvieną valstybę narę, kurioje praneštinis pardavėjas yra rezidentas šios direktyvos tikslais, kaip nustatyta pagal II skirsnio D poskirsnį;
 - e) kiekvienos siūlomo turto grupės, nustatytos laikantis II skirsnio E poskirsnyje nustatytų procedūrų, adresas ir, jei ši informacija turima, atitinkamas žemės registracijos numeris arba tokio numerio atitinkamo pagal valstybės narės, kurioje tas turtas yra, nacionalinę teisę;
 - f) visą atlygį, sumokėtą arba įskaitytą per kiekvieną ataskaitinio laikotarpio ketvirtį, ir atitinkamų veiklų, vykdytų kiekvienos siūlomo turto grupės atžvilgiu, skaičių;
 - g) visus per kiekvieną ataskaitinio laikotarpio ketvirtį duomenis teikiančioje platformoje išskaičiuojamus arba priskaičiuojamus mokesčius arba komisinius;
 - h) dienų, kuriomis siūlomo turto grupė buvo nuomota ataskaitiniu laikotarpiu, skaičių, jei ši informacija turima, ir kiekvienos siūlomo turto grupės rūšis.

IV SKIRSNIS

VEIKSMINGAS ĮGYVENDINIMAS

Pagal 8ac straipsnį valstybės taiko taisykles ir administracines procedūras, siekdamas užtikrinti veiksmingą šio priedo II ir III skirsniuose nustatytų išsamaus patikrinimo procedūrų ir informacijos teikimo reikalavimų įgyvendinimą ir vykdymą.

A. II skirsnyje nustatytų duomenų rinkimo ir tikrinimo reikalavimų vykdymo užtikrinimo taisyklės

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad duomenis teikiantys platformų operatoriai užtikrintų su jų pardavėjais susijusių II skirsnyje nustatytų duomenų rinkimo ir tikrinimo reikalavimų vykdymą.
2. Jeigu pardavėjas nepateikia pagal II skirsnį reikalaujamos informacijos gavęs du priminimus po pirminio duomenis teikiančio platformos operatoriaus prašymo, bet ne anksčiau kaip pasibaigus 60 dienų laikotarpiui, duomenis teikiantis platformos operatorius uždaro pardavėjo paskyrą ir neleidžia pardavėjui iš naujo užsiregistruoti platformoje arba sulaiko pardavėjui skirtą atlygio mokėjimą tol, kol pardavėjas nepateikia prašomos informacijos.

B. Taisyklės, kuriomis reikalaujama, kad duomenis teikiantys platformų operatoriai registruotų veiksmus, kurių imtasi, ir visą informaciją, kuria remiamasi vykdant išsamaus patikrinimo procedūras ir duomenų teikimo reikalavimus, taip pat tinkamas priemones tokiems duomenims gauti

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad duomenis teikiantys platformų operatoriai registruotų veiksmus, kurių imtasi, ir visą informaciją, kuria remiamasi vykdant II ir III skirsniuose išdėstytas išsamaus patikrinimo procedūras ir duomenų teikimo reikalavimus. Su šiais įrašais turi būti galima susipažinti pakankamai ilgą laikotarpį, kuris bet kuriuo atveju turi būti ne trumpesnis nei 5 metai ir ne ilgesnis kaip 10 metų nuo ataskaitinio laikotarpio, su kuriuo jie susiję, pabaigos.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, įskaitant galimybę pateikti duomenis teikiantiems platformos operatoriams duomenų pateikimo nurodymą, siekdamos užtikrinti, kad kompetentingai institucijai būtų pateikiama visa reikiama informacija ir ši institucija galėtų įvykdyti prievolę pateikti informaciją pagal 8a straipsnio 2 dalį.

- C. Administracinės procedūros siekiant patikrinti, ar duomenis teikiantys platformos operatoriai laikosi išsamaus patikrinimo procedūrų ir duomenų teikimo reikalavimų

Valstybės narės nustato administracines procedūras, kurias taikant būtų galima tikrinti, ar duomenis teikiantys platformų operatoriai laikosi II ir III skirsniuose nustatytų išsamaus patikrinimo procedūrų ir duomenų teikimo reikalavimų.

- D. Administracinės procedūros dėl tolesnių veiksmų, taikytinų tuo atveju, kai duomenis teikiantis platformos operatorius pateikia neišsamią arba netikslią informaciją

Valstybės narės nustato procedūras dėl tolesnių veiksmų, taikytinų tuo atveju, kai duomenis teikiančių platformų operatorių pateikta informacija yra neišsami arba netiksli.

- E. Administracinė procedūra dėl vienos valstybės narės pasirinkimo duomenims teikti

Jei duomenis teikiantis platformos operatorius, kaip tai suprantama pagal I skirsnio A poskirsnio 4 dalies a punktą, atitinka kurią nors iš tame punkte išvardytų sąlygų daugiau nei vienoje valstybėje narėje, jis III skirsnyje nurodytiems duomenų teikimo reikalavimams vykdyti pasirenka vieną iš tų valstybių narių. Duomenis teikiantis platformos operatorius apie savo pasirinkimą informuoja visas tų valstybių narių kompetentingas institucijas.

- F. Administracinė procedūra dėl vienos duomenis teikiančio platformos operatoriaus registracijos

1. Pradėdamas platformos operatoriaus veiklą duomenis teikiantis platformos operatorius, kaip tai suprantama pagal šio priedo I skirsnio A poskirsnio 4 dalies b punktą, pagal 8a straipsnio 4 dalį užsiregistruoja kurios nors valstybės narės kompetentingoje institucijoje.

2. Duomenis teikiantis platformos operatorius savo vienos registracijos valstybei narei pateikia šią informaciją:

- a) pavadinimą;
- b) pašto adresą;
- c) elektroninius adresus, įskaitant svetaines;
- d) visus duomenis teikiančiam platformos operatoriui suteiktus MMIN;
- e) pareiškimą su informacija apie to duomenis teikiančio platformos operatoriaus identifikavimą PVM tikslais Sąjungoje pagal Tarybos direktyvos 2006/112/EB (*) XII antraštinės dalies 6 skyriaus 2 ir 3 skirsnius;
- f) valstybes nares, kuriose pranešini pardavėjai yra rezidentai, kaip tai suprantama pagal II skirsnio D poskirsnį.

3. Duomenis teikiantis platformos operatorius informuoja vienos registracijos valstybę narę apie visus pagal F poskirsnio 2 dalį pateiktos informacijos pasikeitimus.

4. Vienos registracijos valstybė narė suteikia duomenis teikiančiam platformos operatoriui individualų identifikavimo numerį ir elektroninėmis priemonėmis praneša jį visų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

5. Vienos registracijos valstybė narė paprašo Komisijos pašalinti duomenis teikiantį platformos operatorių iš centrinio registro šiais atvejais:

- a) platformos operatorius tai valstybei narei praneša, kad nebevykdo veiklos kaip platformos operatorius;
- b) jei nepateiktas pranešimas pagal a punktą, yra priežasčių manyti, kad platformos operatoriaus veikla nebevykdoma;
- c) platformos operatorius nebeatitinka I skirsnio A poskirsnio 4 dalies b punkte nustatytų sąlygų.
- d) valstybės narės panaikino registraciją savo kompetentingose institucijose pagal F poskirsnio 7 dalį.

6. Kiekviena valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai apie kiekvieną platformos operatorių, kaip tai suprantama pagal I skirsnio A poskirsnio 4 dalies b punktą, kuris pradeda veikti kaip platformos operatorius, nors pats neužsiregistruoja pagal šią dalį.

Jeigu duomenis teikiantis platformos operatorius nevykdo pareigos registruotis arba jei jo registracija buvo panaikinta pagal šio skirsnio F poskirsnio 7 dalį, valstybės narės, nedarant poveikio 25a straipsniui, imasi veiksmingų, proporcingų ir atgrasomų priemonių, kad užtikrintų reikalavimų laikymąsi savo jurisdikcijoje. Tokių priemonių pasirinkimas paliekamas valstybių narių nuožiūrai. Valstybės narės taip pat stengiasi koordinuoti savo veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti reikalavimų laikymąsi, be kita ko tai, kad kraštutiniu atveju duomenis teikiančiam platformos operatoriumi būtų užkirstas kelias veikti Sąjungoje.

7. Jeigu duomenis teikiantis platformos operatorius nevykdo prievolės teikti informacijos pagal šio priedo III skirsnio A poskirsnio 3 dalį po dviejų vienos registracijos valstybės narės priminimų, valstybė narė, nedarant poveikio 25a straipsniui, imasi būtinų priemonių, kad būtų panaikinta duomenis teikiančio platformos operatoriaus registracija pagal 8a straipsnio 4 dalį. Registracija panaikinama ne vėliau kaip pasibaigus 90 dienų laikotarpiui, bet ne anksčiau kaip praėjus 30 dienų po antrojo priminimo.

(*) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).“